

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 5T/135/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116012307
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marián Polaček
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8116012307.25

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Mariána Polačka a prísediacich Heleny Schnirerovej a Lýdie Csikyovej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.2.2020 v Prešove, takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

obž. T. R.,

nar. XX.X.XXXX P. L., trvale bytom L., prechodne bytom L., W. U. O. Č.. X,

s a u z n á v a v i n n ý m , ž e

1/ dňa 28.08.2016 v čase asi o 17.00 hod. v L. na ul. V. v blízkosti predajne Q. pod vplyvom alkoholu žiadal od tam sediaceho, telesne postihnutého T. W., B.. XX.XX.XXXX peniaze a keď menovaný uviedol, že peniaze nemá, povedal mu, že mu „rozbije pysk“ a vyzval ho, aby mu doniesol peniaze v sume 15 Eur, po ktoré si príde nasledujúci deň ráno okolo 9:00 hod., inak že ho zabije,

2/ dňa 28.08.2016 v čase asi o 20.45 hod. na tom istom mieste v L. na ul. V. v blízkosti predajne Q. pod vplyvom alkoholu, znovu prisadol na lavičku k telesne postihnutému T. W., B.. XX.XX.XXXX, žiadal od neho peniaze, a potom ako mu poškodený povedal, že má pri sebe iba sumu 5,- Eur, ho udrel otvorenou dlaňou pravej ruky do čela a ľavého líca, bez spôsobenia zranenia a z pravého vonkajšieho vrecka nohavíc mu vybral dve 2-eurové mince a jednu 1-eurovú mincu a z miesta činu odišiel, čím poškodenému T. W. spôsobil odcudzením finančnej hotovosti škodu vo výške 5,- Eur,

t e d a

v bode 1/
inéno hrozbou násillia nútil aby niečo konal,

v bode 2/
použil proti inému násillie v úmysle zmocniť sa cudzej veci,

č í m s p á c h a l

v bode 1/
zločin vydieranie podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona,

v bode 2/
zločin lúpež podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody na 6 (šesť) rokov a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona sa pre výkon tohto trestu zaraďuje so ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný T. R., B.. XX.X.XXXX P. L.Š., O. X. L., L. X. L., W. U. O. Č.. X, povinný uhradiť poškodenému T. W., B.. XX.X.XXXX P. L., O. X. L., B. Č.. XXXX/X, L. X. L., L. W. Č.. XX, škodu vo výške 5,- (päť) €.

o d ô v o d n e n i e :

Na obžalovaného T. R. bola podaná obžaloba v bode 1/ zo zločinu vydieranie podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 písm. f/ Trestného zákona, v bode 2 v bode 2/ zo zločinu lúpež podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. f/ Trestného zákona,

1/ dňa 28.08.2016 v čase asi o 17.00 hod. v L. na ul. V. v blízkosti predajne Q. pod vplyvom alkoholu žiadal od tam sediaceho, telesne postihnutého T. W., B.. XX.XX.XXXX peniaze a keď menovaný uviedol, že peniaze nemá, povedal mu, že mu „rozbije pysk“ a vyzval ho, aby mu doniesol peniaze v sume 15 Eur, po ktoré si príde nasledujúci deň ráno okolo 9:00 hod., inak že ho zabije,

2/ dňa 28.08.2016 v čase asi o 20.45 hod. na tom istom mieste v L. na ul. V. v blízkosti predajne Q. pod vplyvom alkoholu, znovu prisadol na lavičku k telesne postihnutému T. W., B.. XX.XX.XXXX, žiadal od neho peniaze, a potom ako mu poškodený povedal, že má pri sebe iba sumu 5,- Eur, ho udrel otvorenou dlaňou pravej ruky do čela a ľavého líca, bez spôsobenia zranenia a z pravého vonkajšieho vrecka nohavíc mu vybral dve 2-eurové mince a jednu 1-eurovú mincu a z miesta činu odišiel, čím poškodenému T. W. spôsobil odcudzením finančnej hotovosti škodu vo výške 5,- Eur.

V tejto trestnej veci už bolo raz rozhodnuté dňa 19.4.2018, pričom Krajský súd v Prešove svojim uznesením sp. zn. 3To/26/2018 zo dňa 20.6.2018 tento rozsudkom zrušil a prikázal súdu, aby znova rozhodol.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný vyhlásil, že je nevinný. Následne súd vykonal dokazovanie.

Obžalovaný T. R. na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 28.8. sa vo večerných hodinách prechádzal po meste okolo malého O., nakoľko si chcel obaliť cigaretu a postojacky sa to nedá, tak si sadol k jednému pánovi, čo tam predáva časopis B. X.. Zbalil si cigaretu a položil si tašku na lavičku. Zapálil si cigaretu a prišiel kamarát T. W. a povedal mu, že mu tašku ukradli nejakí chlapci. Hneď na to vstal, a išiel smerom na stanicu, pretože mu povedal, že tí chlapci utekali smerom na stanicu. Keď išli smerom na stanicu, tak išli autobusom, počas cesty na stanicu ich zaistili policajti a odviekli na oddelenie. Tam mu bolo povedané, že spáchal trestný čin, ten ktorý sa mu kladie za vinu. On žiadny trestný čin nespáchal a žiadneho pána neudrel a nikomu nič neukradol. Nakoľko bol 2 dni po prepustení z výkonu trestu, kde si odsedel tri roky. Domov prišiel za účelom založiť si rodinu a viesť riadny život. V G. mal možnosť vyučiť sa za kuchára, čo aj urobil. Domov išiel za účelom, aby si našiel nejaké zamestnanie, riadne žil a nepáchal žiadnu trestnú činnosť. V ten osudný deň 28.8. mal vypité, stretol zopár kamarátov, vypili si. Nakoniec sa stalo to, čo sa stalo, jeho obvinili za to, čo nespravil.

Ďalej svoju výpoveď spresnil tým, že v deň keď sa stal tento skutok, ktorý sa píše 28.8. o 17.00 hodine, vtedy sa nachádzal na autobusovej stanici. Tam bol s kamarátmi, s T. L. a inými ľuďmi, s ktorými tam popíjali a hrali tam karty. Ráno mal tiež niečo vypité, prišiel z výkonu trestu a človek si chce aj užiť. Tak prišiel do mesta, stretol sa so zopár chlapcami. Pili nejaké pivo, nejaké víno a mal vypité. K peniazom uviedol, že v tej dobe mal pri sebe nejakých 40,- €, od kurátora dostal 60,- €, chcel si vybaviť občiansky preukaz. K O. prišiel vo večerných hodinách. Tak ako je to uvedené. Tam sa zdržal na tej lavičke možno pár minút, na to išli na stanicu, pretože mu ukradli tašku. K peniazom, ktoré mal pri sebe potom uviedol, že v celku mal 20,- € a nejaké drobné. Určite 20,- € mal na občiansky preukaz. Nepotreboval nejakému staršiemu pánovi brať peniaze, ktorý tam sedí na lavičke a predáva B. X.. V tej dobe mal oblečené čierne tepláky a biele tričko s nápisom 25.

Svedok - poškodený T. W. vo svojej výpovedi uviedol, že už nevie kedy sa to stalo, po obede, sedel na lavičke pri „cerkvi“, prišiel on, pričom obžalovaného opoznal aj na hlavnom pojednávaní, dohromady boli asi štyria alebo piati. Pýtal od neho peniaze, peniaze vtedy nemal. Povedal, že nemá peniaze, skade. Nevyhrážal sa mu. Či ho udrel to si nespomínal. Potom mu „šturil“ ruku, pričom ukázal na predok vrecka, sedel a on išiel svojou „dráhou“. Spomína si len na to, že „prišiel ku mne, aj cigánčatá. Pýtal odo mňa peniaze. Ja peniaze nemám, skade ti dám, medzitým šturil mi ruky do vrecka, mal som 5,- € papierové a zobral ich“. Nespomínal si ani na iné osoby.

Následne boli odstraňované rozpory v jeho výpovedi tým, že bola prečítaná jeho výpoveď, z ktorej vyplynulo, že prišli k nemu dvaja Rómovia jeden bol vyšší s bielym tričkom s nápisom 25 a povedal mu aby mu dal peniaze, lebo mu rozbije „pysk“. Povedal mu, že peniaze nemá. Ďalej mu uviedol, že príde zajtra ráno a že má priniesť 15,- €. Ďalej predával časopisy a večer znova prišiel ten Róm s ďalším mali so sebou víno, ten Róm v bielom tričku si k nemu prisadol a pýtal peniaze. On uviedol, že má iba 5,- €, na to ten Róm vstal a udrel ho na čelo a na ľavé líce a siahol mu do nohavíc na pravej nohe do vrecka a zobral mu 5,- €, (mince 2 x 2,- € a 1x 1,- €). Ten druhý do toho nezasahoval. To čo vtedy hovoril vyšetrovateľovi je pravda. Na otázku prečo dnes hovoril inak, tento uviedol, „Jak ináč? Nepamätal som, pripomenul som. Nepamätám, v ktorom roku to bolo“.

Svedok T. W. vo svojej výpovedi uviedol, že odmieta vypovedať, bol pod nátlakom a bol týraný. Polícia na neho tlačila. Bol zbitý. Myslel to tak, že ho bili.

Z jeho prečítanej výpovede potom vyplynulo, že spolu s obž. R. sa pristavili pri poškodenom, on si sadol na inú lavičku asi 6 metrov od nich a obž. R. si prisadol k poškodenému, o čomsi sa rozprávali a videl ako mu dal obžalovaný rukou po tvári, pričom poškodený mal niečo hovoriť o matke obžalovaného, čo presne to nevedel. Potom poškodený dával mince obžalovanému, nevšimol si, že by obžalovaný bol zobral mince, nepozeral sa stále na nich. Potom prišli nejakí iní Rómovia a zobrali obžalovanému tašku, bežali smerom na stanicu. Nechytli ich. Na záver v tejto výpovedi uviedol, že nepamätá si či boli pri poškodenom dvakrát, keďže mal vypité. Obžalovaného popísal tak, že v tej dobe mal tepláky a biele tričko s nápisom 25. To čo bolo prečítané je pravda, nepamätal si na to. Vôbec si na to nepamätal bol „pijany“. „Nie je pravdivé to, že by som videl, že ho obvinený udrel po líci, že držal peniaze v ruke“. Z tých dvoch výsluchov, ktoré boli v prípravnom konaní, je pravda to, že si nepamätá nič. Nevie ako sa to stalo. Ani ho to nezaujímalo. Skutočne si nič nepamätá. Pamätá si, iba to, že ich policajti vybrali z autobusu. Nemá s tým nič spoločné. Pamätá si, že nejakí „degeši“, že mu zobrali kabelku a išli na stanicu. Policajti ich nebili preto, aby označil osobu obžalovaného.

Svedok T. P. vo svojej výpovedi uviedol, že na dátum si už nespomína, ale išiel večer na bicykli okolo pol desiatej, tam kde je gréckokatolícky kostol, oproti J., na lavičke videl ako sedí bezdomovec a pri nemu sedeli traja a hľadali mu niečo po vreckách. Tak sa zastavil pri nich a spýtal sa, že čo robia, nech ho nechajú tak. Oni skočili, prišli k nemu a povedal im, aby ho nechali, že zavolá políciu. Vytočil na telefónne číslo 158 a jeden z nich mu povedal, nevedel či je to on (obžalovaný), nepamätá si tváre, jeden z ich povedal, že „ty vieš kto je ten?, že ten bezdomovec robí pre nás“. Pozeral im na ruky, bola tma, večer, pozeral len na ruky a stiahol sa dozadu. Oni sa potom rozutekali, dvaja dozadu k O. smerom na stanicu a druhý na mesto. Taký najmladší. Ten najmladší povedal, ujo to nie ja, to oni. Naraz utiekli. Ďalej uviedol, že poškodený sedel na lavičke medzi nimi. Ktorý mu prehľadával vrecká nevidel. Videl, že ruky tam boli, prehľadávali ho. K osobám uviedol, že všetci boli takí vysokí ako on, ten najmladší bol nižší ako on, mohol mať tak okolo 15 rokov. Pamätal si, že jeden bol taký vyšší, silnejší a ten čo bol takej postavy ako on, povedal, že „pracuje pre nás“. O tom, či niekto z tej partie je tu, nevedel uviesť, klamal by, keby povedal na neho. K oblečeniu uviedol, že vraj boss bol, mal biele tričko s nápisom 85 na chrbte. Ostatní mali tmavé oblečenie. Toho jedného si pamätá lebo mal biele tričko s nápisom. Pýtal sa aj poškodeného či mu niečo ukradli, ale nepovedal ani slovo. On asi nerozpráva, on je asi trochu postihnutý. Niečo také. Je telesne postihnutý, má barly, aj nerozpráva.

Z prečítaných listinných dôkazov potom vyplynulo, že na č. I. 80-85 - zápisnica o rekognícii s fotodokumentáciou, na ktorej poškodený spoznal obžalovaného. Na č. I. 86-91 je zápisnica o prehliadke tela Y. W. s fotodokumentáciou, kde na jeho tele neboli zistené, žiadne zranenia. Na č. I. 92-97 je zápisnica o ohliadke miesta činu kde je popísané miesto činu ulica V. oproti predajni Q.. Na č. I. 98 sú zápisnica o dychových skúškach z dňa 29.8.2016 o 00:48:47 poškodený W. s nulovým výsledkom, obžalovaný R. a svedok W. dňa 28.8.2016 u R. čas 23:20:39 s výsledkom 0.91 ‰ a u W. o 23:17:04 s výsledkom 1,07 ‰.

Obhajca v rámci záverečnej reči poukázal na to, že sa v celosti pridrižiava svojich doterajších prednesov záverečnej reči z pojednávania zo dňa 19.4.2018, dôvodov odvolania a poukázal na skutočnosti, že jeho mandant počas celého doterajšieho priebehu dokazovania či už v prípravnom konaní alebo aj na mnohých hlavných pojednávaniach poprel spáchanie žalovaných skutkov. Samotný poškodený na viaceré otázky odpovedal rozporuplne, nelogicky, nesúvisle, čo bolo konštatované aj vyšetrovateľom pri jeho konfrontácii zo dňa 9.11.2016, čo si mal a mohol všimnúť senát pri samotnom jeho výsluchu na hlavnom pojednávaní. Na základe takýchto rozporuplných tvrdení, ktoré sa mali odstrániť, doplnením dokazovania a to po jeho psychiatrickom vyšetrení sa táto okolnosť nepodarilo odstrániť a to pre nemožnosť nájsť poškodeného ale táto okolnosť, že sa poškodený nachádza je na neznámom mieste, nemôže byť prisudzovaná na ľarchu obhajoby, ale musí byť vyhodnotená v rámci zásady in dubio pro reo. Taktiež poukázal na výpoveď svedka P. z hlavného pojednávania zo dňa 5.5.2017, z ktorej výpovedi vyplýva iba tá skutočnosť, že jeho mandant stál asi 1m od lavičky a poškodeného, ktorý sedel na lavičke šacovali ďalší dvaja neznámy ľudia. Túto výpoveď učinil svedok, ktorý nahlásil prejednávany skutok a v zmysle obhajoby je právne relevantná, nakoľko či už súd alebo obhajoba a v konečnom dôsledku prokuratúra by ju mali vziať za smerodajnú. Vzhľadom na tieto skutočnosti mal za to, že po rozsiahlom dokazovaní sa nepodarilo jednoznačne preukázať, že jeho mandant spáchal skutky, ktoré sú uvedené v obžalobe Okresnej prokuratúry. Z tohto dôvodu navrhol, aby senát jeho mandanta spod obžaloby oslobodil. Ak bude mať senát za to, že došlo zo strany jeho mandanta k určitému protiprávnemu konaniu, to konanie spočívalo v tom, ako to vyplýva z jednej výpovede poškodeného W., že mu mal zobrať 5,- Eur tak takého konania je potrebné subsumovať do ustanovenia trestného činu krádeže v zmysle 212 ods.1 Tr. zákona a za to mu uložiť primeraný trest odňatia slobody.

Podľa názoru súdu zločiny boli preukázané, nielen z výpovede poškodeného, ktorý v tej dobe mal 58 rokov a ide o telesne postihnutú osobu, tento poškodený priznal, že v minulosti požíval alkoholické nápoje. Sám uviedol, že si na to už nepamätá, za takého stavu je potom potrebné poukázať na výpoveď poškodeného v takom celku či sa jeho výpoveď líši v podstatných skutočnostiach. V tomto prípade poškodený jednoznačne spoznal obžalovaného a to nielen v prípravnom konaní, ale aj na hlavnom pojednávaní dňa 9.11.2017, jednoznačne uviedol, že to bol tento páchatel, ktorý sa mu vyhrážal, nielen v prvom prípade, ale aj v druhom prípade, kde ho po požiadavke peňazí, udrel a následne mu zobral peniaze vo výške 5,- €. Nie je podstatné či to boli papierové peniaze či išlo o mince pri tomto trestnom čine lúpež nie je podstatná suma, podstatou je použitie násillia alebo hrozby použillia násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Táto skutočnosť bola preukázaná nielen výpoveďou poškodeného, ale aj ďalších svedkov tak, ako sú uvedení vyššie. Títo svedkovia potvrdili, že obžalovaný sa tam nachádzal, každý svedok popísal iba tu časť skutku ktorú videl.

Svedok W. popieral všetko čo videl, odmietol vypovedať, až keď bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania potvrdil, že je všetko pravda, následne však znova všetko popieral, že si to už nepamätá, že bol opitý.

Svedok P. popísal iba tú časť ktorú videl, t.j. koniec skutku. Taktiež videl osobu obžalovaného, ktorého popísal tak, že v tej dobe mal biele tričko s nápisom 85.

V súvislosti s vyššie uvedeným súd dodáva, že svedok W. potvrdzuje výpoveď obžalovaného v tom, že tomuto mala byť ukradnutá taška, ak v tej dobe bol svedok vzdialený asi 6 metrov od obžalovaného a videl, ako tomuto kradnú tašku je potom otázne prečo tento svedok nekričal na obžalovaného, že mu kradnú tašku, ale išiel k nemu. Ďalej k tomu súd dodáva, že ani svedok W. nepotvrdzuje výpoveď obžalovaného, že si chcel urobiť cigaretu, taktiež tento svedok najprv hovoril, že bežali za tými čo ukradli obžalovanému tašku, potom uvádza, že išli na autobuse.

Tak ako to už bolo naznačené vyššie obhajoba navrhla aby bol znalecky skúmaný svedok a poškodený W. Súd tento návrh zamietol, z dôvodu, že podľa názoru súdu nie je takýto úkon potrebný. Následne po zrušení rozsudku OS Prešov v uznesení KS Prešov, bolo nariadené, aby bol do konania pribratý znalec a aby bol poškodený znalecky skúmaný. Tomuto však nebolo možné vyhovieť, keďže poškodený sa nachádza na neznámom mieste.

V tomto je potrebné zdôrazniť aj to, že aj svedok W. mal taktiež rozpory vo výpovediach a aj napriek tomu obhajoba nenavrhol takýto dôkaz. Tvrdenie obhajoby, že aj vyšetrovateľ konštatuje rozpornosť výpovede poškodeného, k tomu súd dodáva, že obhajca bol ustanovený dňa 29.8.2016 a konfrontácia sa vykonala až dňa 9.11.2016 na ktorej obhajca bol zastúpený svojim zástupcom T. Q. P., kde tento predniesol iba svoje stanovisko k jeho výpovedi. Za takého stavu potom súd konštatuje, že svedecká výpoveď svedka

W. bola v súlade s obhajobou a svedecká výpoveď svedka a poškodeného asi s obhajobou nebola v súlade, ďalšie dôkazy v súvislosti s tým, vykonané neboli. Obhajobe bolo umožnené, aby si takýto dôkaz v tej dobe t.j. vyšetrenie duševného stavu svedka a poškodeného W. vykonala sama, čo však aj napriek niekoľkým mesiacom, ktoré na to mala vykonané nebolo.

Podľa názoru súdu svedecká výpoveď svedka a poškodeného je dostatočná na to, aby bol obžalovaný uznaný vinným, čiastočne túto svedeckú výpoveď podporujú aj svedecké výpovede W. H. P. v súvislosti s tým, ktorú časť skutku videli. K tomu je potrebné ešte uviesť aj to, že obžalovaný mal sklony nielen k tomu, že už spáchal zločin lúpež, ale aj k tomu, že už v prvom prípade v roku 1997 bol odsúdený za trestný čin, ktorý spáchal na veci, ktorú má iný na sebe alebo pri sebe.

Na záver k tomu súd uvádza, že takéto trestné činy sa zvyčajne páchajú iba za prítomnosti dvoch osôb (osoby ktorá pácha trestnú činnosť a osoby, na ktorej je takýto trestný čin páchaný, poškodený), nie vždy si takáto osoba pamätá všetko čo sa udialo, či už z dôvodu napr. požitia alkoholických nápojov, resp. nevidí dobre osobu, ktorá pácha trestný čin, preto podľa názoru súdu je potom takáto výpoveď svedka a poškodeného dostatočná na uznanie viny obžalovaného.

V súvislosti s uznaním viny Krajský súd v Prešove poukázal na to, že je nemožné oddeliť skutkovú podstatu trestných činov, ak ide o odkaz na ustanovenie § 139 ods. 1 a § 139 ods. 2 Trestného zákona. Ďalej poukázal na to, že nielen orgány činné v trestnom konaní, ale aj súd sú povinné preukázať, že vek, postavenie, stav, choroba poškodeného, boli faktorom, ktorý založil alebo podporil vôľovú zložku, rozhodnutie páchatel'a smerujúce k spáchaniu trestného činu. Z formulácie skutkovej vety rozsudku musí vyplývať, že páchatel' spáchal čin v súvislosti s postavením, vekom, chorobou poškodeného, lebo očakával menší odpor, slabšiu odvetu, umocnenie účinku trestného činu voči poškodenému, ktorá zakladá alebo odporuje rozhodnutie páchatel'a spáchať trestný čin.

Tak, ako to uviedol, Krajský súd v Prešove vo svojom uznesení je potrebné preukázať a výslovne uviesť, že páchatel' sa skutku dopustil kvôli stavu poškodeného. V obžalobe pri skutku však nie je uvedené, že skutku sa obžalovaný dopustil preto, že je invalidný dôchodca a preto vopred vedel, že si uľahčí získanie peňazí, preto potom súd postupoval v zmysle § 139 ods. 2 Trestného zákona. Podľa názoru súdu, súd už nemohol doplniť skutok o takýto výrok, keďže predchádzajúci rozsudok bol zrušený iba na základe odvolania, ktoré podal obžalovaný prostredníctvom obhajcu § 327 ods. 2 Trestného poriadku.

Tak, ako je to uvedené vyššie Krajský súd v Prešove nariadil, aby bol do konania prirátaný znalec psychológ, aby bol poškodený znalecky skúmaný na jeho schopnosť správne vnímať, zapamätáť si, reprodukovať udalosti a teda vystupovať v trestnom konaní, ako svedok. Vzhľadom na to, že poškodený je na neznámom mieste, čo vyplýva zo správy polície, nebolo možné takýto posudok vyhotoviť.

Preto potom súd uznal obžalovaného vinným v bode 1/ zo zločinu vydieranie podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona pretože iného hrozbou násillia nútil aby niečo konal, v bode 2/ zo zločinu lúpež podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona pretože použil proti inému násillie v úmysle zmocniť sa cudzej veci.

Podľa názoru súdu oba zločiny boli spáchané úmyselne (priamy úmysel) v zmysle § 15 písm. a/ Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom čo jednoznačne vyplýva zo spôsobu spáchania skutkov.

Pri výroku o treste súd zistil, že v mieste trvalého bydliska obžalovaný nie je vedený na psychiatrickom oddelení K. L.. Z miesta bydliska je hodnotený všeobecne. V tejto správe sa mu vytyka priestupok z roku 2013 o čistote mesta napomenutím. Zo správy z ÚVV a ÚVTOS Prešov, že vo väzbe sa správa slušne, dodržiava ústavný poriadok. Z registra trestov vyplýva, že doposiaľ bol 10 krát súdne trestaný od roku 1997 do roku 2014 zvyčajne Okresným súdom v Prešove, okrem odsúdenia zo dňa 21.1.2002, kedy bol odsúdený Okresným súdom v Ružomberku. V ôsmich prípadoch to bolo za krádeže či už § 247 (podľa zákona č. 140/1961 Zb.) alebo § 212 Trestného zákona (zákona č. 300/2005 Z.Z.), v jednom prípade za útok na verejného činiteľa § 155 Trestného zákona a výtržníctvo 202 Trestného zákona (zákona 140/1961 Zb.) v jednom prípade lúpež podľa § 188 Trestného zákona.

Z rozsudku Okresného súdu v Prešove potom vyplýva, že rozsudkom zo dňa 9.1.2014 vedeným pod sp. zn. 4T/122/2013 bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu lúpež podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona a bol mu za to uložený trest odňatia slobody na 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Rozsudkom nadobudol právoplatnosť dňa 9.1.2014.

V jeho prípade súd zistil, že nie je mu možné priznať žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona. Na druhej strane súd zistil jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona bol už za trestný čin odsúdený. Vychádzajúc potom z ustanovenia § 38 ods. 2 Tr. zák. t.j., že súd musí prihliadnuť pri určení druhu trestu a jeho výmery na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Z ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona vyplýva, že ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Podľa § 38 ods. 7 Trestného zákona ustanovenia odsekov 4 až 6 sa nepoužijú, ak sa súčasne ukladá zvýšený úhrnný trest alebo súhrnný trest podľa § 41 ods. 2 alebo podľa § 42, ak by súčasne použitie týchto ustanovení bolo pre páchatel'a neprimerane prísne.

Pri výmere trestu odňatia slobody v trestnej sadzbe § 188 ods. Tr. zák. je možné uložiť trest odňatia slobody na tri až osem rokov, pri výmere trestu odňatia slobody v trestnej sadzbe § 189 ods. 1 Trestného zákona je možné uložiť trest odňatia slobody na dva až šesť rokov. Podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. V tomto prípade je prísnejší zločin podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody na tri až osem rokov, t. j. zvýšená na 76 mesiacov až 116 mesiacov. (6 rokov a 4 mesiace až 9 rokov a 8 mesiacov). Súd zbral súd do úvahy všetky skutočnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výmeru ukladaného trestu. Prihliadol na osobné pomery a možnosti nápravy obžalovaného. V jeho prípade, tento sa v minulosti dopustil trestného činu aj podľa ustanovenia § 11 Tr. zák. t.j. zločinu lúpež podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona za ktorý bol 9.1.2014 odsúdený. V jeho prípade je potrebné poukázať aj na jeho 10 odsúdení.

Na základe toho dospel súd k vnútornému presvedčeniu, že pre obžalovaného bude primeraný trest odňatia slobody vzhľadom na výšku trestu na spodnej hranici trestnej sadzby t.j. ako trest úhrnný na 6 rokov a 4 mesiace. Keďže bol už vo výkone trestu odňatia slobody, tohto potom pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona.

Poškodený si uplatnil nárok na náhradu škody, a táto mu bola aj priznaná.

Súd je toho názoru, že takto uložený trest odňatia slobody bude mať priaznivý vplyv na páchatel'a a ten sa v budúcnosti nedopustí ďalšej trestnej činnosti.

Preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Poučenie: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Prešove do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.